

ममचैवाल्पभाग्यायाः सान्निध्यात्तववानर ॥ शोकस्यास्याप्रमेयस्य मुहूर्तस्यादपि क्षयः ॥ ४ ॥ गते हि हरि शार्दूलपुनः संप्राप्तये त्वयि ॥
 प्राणेष्वपि न विश्वासो ममवानरपुंगव ॥ ५ ॥ अदर्शनं च ते वीरभूयो मांदारयिष्यति ॥ दुःखादुःखतरं प्राप्तांदुर्मनः शोककर्षितां ॥ ६ ॥
 अयंच वीरसंदेहस्तिष्ठतीवममाग्रतः ॥ सुमहत्सु सहायेषु हर्यक्षेषु महाबलः ॥ ७ ॥ कथं नु खलु दुष्पारं संतरिष्यंति सागरं ॥ तानि हर्यक्षसै
 न्यानि तौवानरवरात्मजौ ॥ ८ ॥ त्रयाणामेव भूतानां सागरस्यातिलंघने ॥ शक्तिः स्याद्वैनतेयस्य तव वामारुतस्य वा ॥ ९ ॥ तदत्र कार्यनि
 र्बन्धे समुत्पन्ने दुरासदे ॥ किंपश्यसि समाधानं त्वंहि कार्यविशारदः ॥ १० ॥ काममस्य त्वमेवैकः कार्यस्य परिसाधने ॥ पर्याप्तः परवीरघ्न
 यशस्यस्ते बलोदयः ॥ ११ ॥ बलैस्तु संकुलां कृत्वा लंकां परबलार्दनः ॥ मानयेद्यदिकाकुत्स्थस्तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥ १२ ॥ तद्यथा तस्य
 विक्रांतमनुरूपं महात्मनः ॥ भवत्याह वशुरस्य तथा त्वमुपपादय ॥ १३ ॥ तदर्थोपहितं वाक्यं प्रश्रितं हेतुसंहितं ॥ निशम्य हानुमान् वीरो
 वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ १४ ॥ देवि हर्यक्षसैन्यानामीश्वरः प्लवतांवरः ॥ सुग्रीवः स त्वसंपन्नस्तवार्थे कृतनिश्चयः ॥ १५ ॥ सवानरसहस्रा
 णां कोटीभिरभिसंवृतः ॥ क्षिप्रमेष्यति वै देहि सुग्रीवः प्लवगाधिपः ॥ १६ ॥ तौ च वीरौ नरवरौ सहितौ रामलक्ष्मणौ ॥ आगम्य नगरीं लंकां
 सायकैर्विधमिष्यतः ॥ १७ ॥ सगणं राक्षसं हत्वानचिराद्घुनंदनः ॥ त्वामादाय वरारोहे स्वां पुरीं प्रतियास्यति ॥ १८ ॥ समाश्वसि हि भ
 द्रं ते भवत्वं कालकृच्छिणी ॥ क्षिप्रं द्रक्ष्यसि रामेण निहतं रावणं रणे ॥ १९ ॥ निहते राक्षसेन्द्रे च समुत्त्रामात्यवांधवे ॥ त्वंसमेष्यसि रामेण
 शशांकैर्नरैर्हिणी ॥ २० ॥ क्षिप्रमेष्यति काकुत्स्थो हर्यक्षप्रवरैर्युतः ॥ यस्ते युधिविनिर्जित्य शोकं व्यपनयिष्यति ॥ २१ ॥